' гужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

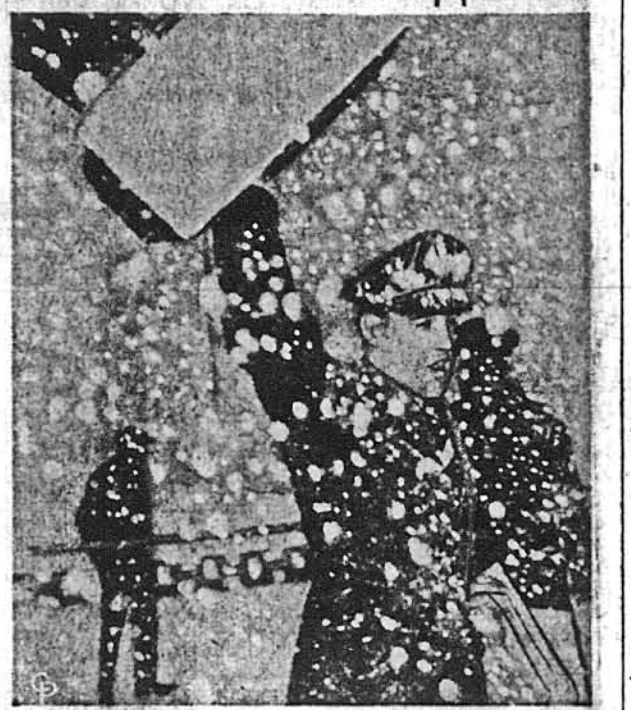
СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. Тел.: HEnderson 4-0237 УНС: HEnderson 5-8740 Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125

РІК LXVII. Ч. 43. ЦЕНТІВ 12 CENTS ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 5-го БЕРЕЗНЯ (MARCH) 1960 TWO SECTIONS (SECTION 1) No. 43. VOL. LXVII.

СНІГОВІ БУРІ Й ТОРНАДО СПАРАЛІЗУВАЛИ ЖИТТЯ НА МАЙЖЕ ВСІЙ ТЕРИТОРІЇ ЗДА

Ню Йорк. — Важкі снігові бурі навістили дня 3 березня ц. р. не тільки усі осередні і східні стейти, але й теж північно - західні області, значить стейти розташовані на побережжі Тихого океану, включно з Аляскою. Південно - східні стейти, хоч і їх оминули сніговії, були все ж таки навіщені бурею, що у вигляді торнадо пронеслася особливо ж над Флоридою, і спустошила деякі містечка. Важкі сніги, які випали в деяких областях і досягли, наприклад у Ню Йорку, 13 цалів висоти, спаралізували майже увесь транспортовий рух, заблькоковуючи шляхи, перериваючи електричний струм і припинюючи цілком летунський зв'язок і транспорт. Важку ситуацію в країні, найтяжчу за всю дотеперішню зиму, спричинили три окремі бурі, які розвинулися в трьох різних областях ЗДА. На півдні, зокрема в долині ріки Міссісіпі, випали великі дощі і буря перетворившися у сніговію захопила мексиканську затоку і рушила на північ. Паралельна буря розвинулаcа над Південним Атлантійським побережжям й у дальшому своєму ході спричинила важкі сніговії по всьому східньому побережжі ЗДА включно із Ню Йорком й іншими північно - східніми стейтами. Третя буря, вийшовши із затоки Аляски, перетворилася у сніговію і засипала снігом стейти Орегон і Вашингтон. Снігова буря припинила не тільки автовий і летунський рух, але сповільнила у великій мірі теж і залізничий рух в країні і комунікацію підземними залізничками та автобусами по великих містах і в підміських округах. Поїзди ходять, але з великими запізненнями. У Ню Йорку, Филаделфії, Вашингтоні і по інших більших та менших містах школи позамикані. Разом із снігом майже усю країну охопила хвиля холоду, який на протязі четверга 3-го березня і в п'ятницю 4-го ранком доходив до 19 і 18 ступенів. Сніговія спаралізувала не тільки транспортовий і комунікаційний рух, але і припинила у великій мірі теж і нормальну працю Конгресу. П'ять Конгресових Комісій не змогли відбути своїх сесій з огляду на відсутність їхніх членів. Працює тільки Сенат, в якому продовжується обструкція проти законопроєкту про громадянські права. Згідно з дотеперішними повідомленнями четвергові бурі спричинили смерть 28 осіб. Всупереч передбачуванням сніг, особливо ж у східних областях, падав не тільки протягом цілого четверга, але і вночі з четверга на п'ятницю і навіть у п'ятницю ранком.

Справжня „старокрайова" заметіль, що навістила Америку з цих початкових днях березня, не оминула цим разом і незвичних до неї надморських околиць стейтів Ню Йорк і Ню Джерзі. Новину про сніговію дотепний фотограф получив з іншою, так само зокрема для молоді інтересною вісткою про поворот з військової служби в Німеччині відомого молодого співака Ельвіса Преслі, що серед сніговії виходить з літака на одному з військових летовищ в Ню Джерзі.

Морська піхота випробовує шестинабійні гармати

Вашингтон. — Морська піхота випробовує 6-набійні гармати, які впродовж 2.5 секунди можуть вистрелити 6 115 мil. набоїв на віддаль 10 миль. Ці гармати продукує армія для морської піхоти, і вони називаються „моріцерами", що є комбінацією двох слів „мортар" (моздір-міномет) і „говіцер" (гавбиця). Ці гармата ХМ-70 — це, як твердить представник морської піхоти, „найважливіше поліпшення звичайної американської артилерії від 1940 року". Ці гармати є ще в стадії поліпшування, і їх є аж три прототипи, які випробовується, щоб вибрати найліпший тип. Їхня будова подібна до будова револьвера з 6-ма набоями. Одна гармата важить 3,000 фунтів, й її можна перевозити гелікоптером або на власній підставі при допомозі легкого авта. Ці нові гармати заступлять теперішні 105-міліметрові гавбиці і 4.2 цалеві міномети в трьох дивізіях морської піхоти.

Колишній конґресмен Ф. Д. Рузвелт, мол., підтримує кандидатуру Кеннеді

Ню Йорк. — Колишній конґресмен Ф. Д. Рузвелт, молодший, поінформував провідників демократичної стейтової організації, що він вертається до активної політики і буде вести виборчу кампанію за масачусетського сенатора Джана Ф. Кеннеді. Ф. Д. Рузвелт від 1954 року не брав участи в політиці, тоді він програв вибори, кандидуючи на стейтового генерального прокуратора. В листі до демократичних провідників він написав: „Я гадаю, що цьогорічні президентські вибори є надзвичайно важливі для майбутности нашої держави і світового миру. І тому я вважаю дуже важливим, кого вибере на свого кандидата Демократична партія." Далі він пише, що знає всіх тих демократів, які мають охоту бути кандидатами на Президента в цьому році, і всі вони надаються на це становище, але всі вони перед конвенцією повинні брати участь у правиборах і виказатися, кого люблять виборці і на кого будуть найбільше голосувати. Ф. Д. Рузвелт каже, що Кеннеді братиме участь у правиборах. Він вірить, що сен. Кеннеді не тільки зможе здобути найбільше голосів, а і в те, що масачусетський сенатор є найкраще кваліфікований на те, щоб вести цю країну в цих бурхливих часах.

В АМЕРИЦІ

● **Республіканський конґресмен Пол А. Фіно** з Ню Йорку, промовляючи в Палаті Репрезентантів, закликав ЗДА до організації державної льотерії, як це є в численних інших державах. Конґресмен Фіно казав, що ЗДА можуть мати 10 більйонів долярів річно прибутку з такої льотерії, як Конґрес погодиться ухвалити відповідний законопроєкт в цій справі. Американці видають гроші на різні незаконні заклади й льотерії, не маючи можливости користати з законної крайової льотерії.

● **Крайовий Леґіон Пристойности** взяв на список неморальних фільмів фільм „Приватне життя Адама і Еви". Цей фільм випродукований фірмою „Універсаль - Інтернешенел" в ньому грають головні ролі Мікі Руні і Мемі Ван Дорен. В цьому фільмі є „блюзнірство і святотатство, непристойність і порнографія", і той фільм „порушує моральні засади жидівсько - християнського світу".

● **Неофіційно** обраховують, що в 1959 році у ЗДА народилося 4,320,000 дітей, майже стільки як в рекордовому під цим оглядом 1957 році, коли число народжених дітей виносило 4,334,000. В останній декаді річний приріст населення виносив пересічно по 1.7 відсотка. Найбільше збільшилося населення на Флориді, бо аж на 5.1 відсотка, бо туди переселюються багато людей з інших стейтів. Приріст в Арізоні виносить 4.6%, на Гаваях — 3.9%, а в неваді — 3.6%.

● **Пані Джералдін Томпсон** із Лінкрофту, Н. Дж., 2-го березня відзначила 88-річчя з дня народження. Губернатор стейту Роберт Майнер прислав їй із цього приводу привіт, в якому говорив про її заслуги в ділянці добродійности. Вона працювала в стейтових добродійних інституціях до 1957 р., це значить до 85-го року життя. Вона була на кожній республіканській номінаційній конвенції від 1920 до 1952 року. Вона є за Ніксона.

● **Відділ рільництва** при стейтовій леґіслятурі в Трентоні, Н. Дж., рекомендує власникам коней щепити проти сонної недути коней (енцефаліту), яка в минулому році була досить поширена в південній частині того стейту і спричинила була смерть кількадесятьох коней. Цю недугу розносять комарі, які її набираються від диких птах.

Закінчивши 10-денну поїздку, Президент прибув до Порто Ріко

Летунська база Реймі, Порто Ріко. — 3-го березня президент Айзенгавер прибув до Порто Ріко, де відпочиватиме до неділі, коли вернеться до Вашингтону. Президент відбув лет із Буенос Айрес до Парамарібо в Сурінамі з малою перешкодою, бо один мотор із 4-моторового літака треба було вилучити внаслідок того, що текла газоліна. Цей дефект літака завважив особистий дорадник Президента в справах літаків і його головний пілот полковник Вільям Дж. Дрейпер. Він зателефонував на летовище про це, куди прибув запасовий літак, що постійно літає під час подорожей Президента, і Президент, після 40-мінутової затримки на летовищі продовжував лет до Порто Ріко. Президент не був в небезпеці під час дефекту літака, який безпечно може причалювати з трьома моторами. Президент був в доброму настрої і зовсім не зважав на випадок з літаком. Він бачився із прем'єром Суринаму та з іншими місцевими урядовцями тієї колишньої голляндської колонії. У Монтевідео, Уруґвай, під час прощання із президентом Бенітом Нардоне президент Айзенгавер звернувся з посланням до всіх латинських держав Південної Америки: „Сподіваюся, що цю мою подорож визнають на цілому цьому континенті як знак глибокої пошани і любови, яку має нарід ЗДА до всіх народів Латинської Америки". В окремій Декларації з Монтевідео, опублікованій 3-го березня, з'ясовується основні засади, які повинні панувати у відношенні між окремими державами цієї півкулі. Ось головні пункти цієї Декларації: (1) Пошанування людських прав і людської гідности та скріплення демократичних інституцій. (2) Згідно з дотеперішніми міжнародніми зобов'язаннями треба дотримуватися засади повного невмішування до внутрішнього життя інших держав. (3) Щира підтримка тих організацій і інституцій, які дбають про міжнародну співпрацю. (4) Обидві країни будуть збільшувати співпрацю на культурному, економічному і соціяльному полі. (5) Ця Декларація має називатися „Декларацією з Монтевідео".

Республіканці відкинули обмежений проєкт сенатора Джансона

Вашингтон. — В п'ятому дні обструкції в Сенаті не видно слідів злагіднення ситуації, і обструкція південних демократичних сенаторів проти ліберальнішого законопроєкту про охорону виборчих прав кольорового населення продовжується. Не поміг проєкт провідника демократичної більшости в Сенаті сенатора Линдона Б. Джансона, щоб сенатська більшість погодилася на деяке обмеження теперішнього законопроєкту, і тим способом можна б здобути прихильність сенаторів-демократів, які взагалі виступають проти нового закону в цій справі. Представник республіканської меншости в Сенаті Еверет МекКінлі Дірксен після наради з іншими республіканськими сенаторами заявив, що республіканці не можуть погодитися на проєкт сен. Джансона. Не погодилися на цей плян також і ліберальніші сенатори-демократи, і заявили, що вони домагаються, щоб теперішній законопроєкт, над яким радить Сенат, поширити, а не обмежувати.

Прибутки корпорацій в 1959 зросли на 20 відсотків

Ню Йорк. — Перший Крайовий Банк Ню Йорку обрахував, що прибутки 2,404-ох корпорацій в 1959 році виносили, після заплачення податків $17,700,000,000, і були на 20% більші, як в 1958 році, хоч в минулому році був довший страйк сталеварів. 1,382 виробничі фірми показували в минулому році збільшення зисків на 27%, а в першій половині 1959 року були ще більші, але друга половина минулого року дещо погіршилася. Але між згаданими 1,382 фірмами і 1959 році було аж 98 таких, які мали втрати, що виносили разом 103 мільйони долярів. В 1958 році таких фірм було 141, втрати яких становили $127 мільйонів. Зростали прибутки тих підприємств, які постачають електричну енерґію, газ, телефони та інші подібні служби. Залізниці мали недобір головним чином внаслідок страйку сталеварів, бо зменшений був тяґаровий рух.

Папа призначив нових 7 кардиналів між ними першого мурина

На цій світлині два нові кардинали з-посеред сімох, що їх в четвер 3-го березня призначив Папа Іван XXIII. Ліворуч — японець Петер Татсуо Доі, 67-річний архиєпископ Токіо, біля нього Луїджі Траґлія, титулярний архиєпископ Цезареї

Рим. — Папа Іван XXIII призначив нових сімох кардиналів, між якими є також Лавріян Руґамбва, мурин, який народився в 1912 році в африканській Танґаніці, як поганин і щойно у восьмому році життя став, разом з своїми батьками, католиком. Між новопризначеними є також перший японський кардинал і перший філіппінський кардинал. На 28 березня скликано Святішу Колеґію кардиналів, на яких буде переведений формальний їх вибір. Таким чином число кардиналів зросло до 85-х. Це найвище число в історії Католицької Церкви. У тому числі тільки 33 є італійцями а 52 не-італійцями — також небувалий до цього часу високий відсоток не-італійських кардиналів. Новопризначені кардинали походять з шістьох різних країн на трьох континентах. За коментарями преси, такий вибір підкреслює універсальний характер Католицької Церкви та опрокидає часті до цього часу закиди наче б Католицька Церква була під виключним керівництвом італійців. З новопризначених кардиналів тільки два є італійцями — архиєпископ Луїджі Траґлія і монсіньйор Антоніо Баччі поза ними кардиналами призначені високі духовники національности — японської, французької, голляндської, філіппінської і названий вгорі мурин з Танґаніки. Нова Святіша Колеґія буде вже третя за 17-місячного урядування Папи Івана XXIII. Звертають увагу, що Пій XII протягом 19-х років тільки двічі скликав Колеґію Кардиналів.

Західня Німеччина боронить плян військової співпраці з Еспанією

Бонн. — Західньо - німецький міністер оборони Франц Й. Штравс рішуче обороняв в минулу середу в розмові з західніми кореспондентами свій плян щодо отримання в Еспанії постачальних і вишкільних баз для західньо-німецької суходільної армії. Однак Штравс ствердив, що в цій справі не ведено з еспанським урядом ще ніяких переговорів, а тільки нав'язано „технічний контакт" та що про це керівні чинники НАТО були відразу дуже докладно інформовані. Ф. Й. Штравс потвердив заяву канцлера Аденауера, що Західня Німеччина не переговорюватиме про це ані не підпише ніякого договору ні з одною країною — без попередньої згоди від НАТО. Тих, що за кордоном зняли з цього приводу крик, Штравс натаврував як очорнювачів Західньої Німеччини, що ллють воду на совєтський млин. „Не робимо нічого іншого — заявив німецький міністер — як тільки забезпечування життьових фундаментів нашого народу". Майже одночасно на пресовій конференції в головній кватирі НАТО під Парижем головний командант збройних сил НАТО ген. Лорис Норстед прославляв західньо - німецьку відданість союзові НАТО. Західня Німеччина офіційно повідомила постійну Раду НАТО, що вона не розпічне формальних переговорів з Еспанією, поки не дістане на це згоду від НАТО. Американський амбасадор в Бонні Волтер С. Довлінґ заявив, що він вправді не є репрезентантом ЗДА в Раді НАТО, але не бачить причини, чому цей німецький проєкт кепський. Німці бачать в цьому заповідь підтримки збоку ЗДА.

Передбачують можливість тимчасового воєнного перемир'я в Альжирі

Туніс. — З керівних туніських кол подали вістку до преси, що за останньої особистої зустрічі президента Айзенгавера з президентом Габібом Бурґуїбою в розмові про злощасну затяжну війну в Альжирі між мусульманськими партизанами і французьким військом, Айзенгавер піддав був ідею, чи не можна б проголосити „тимчасове перемир'я". Така формула дозволила б перервати фактично воєнні дії і розпочати переговори та водночас „врятувати обличчя" альжирським націоналістам, які формально не прийняли б концепції президента де Ґоля, що будь-які розмови політичного характеру можуть розпочатись тільки після попереднього беззастережного припинення воєнних дій з партизанами. Туніський президент повідомив про суґестію Айзенгавера однаково Францію, як альжирських партизан, але обидві сторони ту думку відкинули. Однак тепер вона — за твердженням західніх кореспондентів — воскресла, як реальна можливість, щоб вийти із сліпого кута, куди зайшла альжирська проблема. Останній мировий заклик прем'єра альжирського екзильного уряду Фергата Аббаса до Франції викликав серед французь, ніби прихильний відгук і туніськo - марокканська дипломатія, яка віддавна — поруч з американською — заходиться, щоб довести до кінця війну в Альжирі, набрала нової надії. Але водночас преса твердить, що де Ґоль не квапиться до перемир'я і що він, ніби, заявив, що „Франція залишиться в Альжирі".

● **Совєтський уряд** проголосив, що СССР збільшує свою арктичну фльоту та поширює діяльність тамошніх наукових експедицій, ТАСС зоповідає, що внедовзі постануть 15 нових совєтських метереологічних станцій в обширі північного бігуна. Керівником цих дослідів є Вячеслав Фролов, директор Ленінградського Арктичного Інституту. Очевидно, що совєтські дійсні й фікційні наукові установи й експедиції є під військовою контролею.

● **Тимчасовий голова корпорації**, яка займається організацією Світової Виставки в 1964 році в Ню Йорку, Томас Діґен заявив, що є поважні пропозиції, щоб ця виставка була продовжена і на 1965 рік. Виставка мала б тривати від травня 1964 до жовтня того року, а тепер є пляни, щоб вона в тому самому часі була відкрита і в 1965 р.

МОСКВА ВІДКИДАЄ ЗАХІДНІЙ ПЛЯН РОЗЗБРОЄННЯ

Москва. — На сторінках „Ізвєстій" появилась стаття з різким натавруванням проголошеного в західній пресі західнього пляну міжнародного роззброєння, що його ЗДА, Англія, Канада, Франція і Італія предложать на новій міжнародній конференції роззброєння, яка 15-го ц. м. збереться в Женеві. Водночас „Ізвєстія" напастливо заатакували державного секретарія Крістіяна Гертера за його виступ у Клюбі Крайової Преси у Вашинґтоні 18 лютого ц. р., де Гертер з'ясовував становище ЗДА до проблеми роззброєння. „Ізвєстія", які є речником уряду і напевне помістили ту статту за наказом з Кремлю, твердять, що західній плян „суперечить одноголосній постанові Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, які схвалили проєкт Хрущова на генеральне і повне роззброєння". „Совєти" свідомо перекручують правду, що резолюція Генеральної Асамблеї ОН з минулої осени в справі міжнародного роззброєння говорила виразно, що Комісія для цієї справи має взяти під увагу проєкт Хрущова „і всі інші" існуючі в цій матерії. Генеральна Асамблея прийняла таку постанову спеціяльно з увагою на проєкт, пред'явлений за день перед виступом Хрущова в Об'єднаних Націях англійським міністром закордонних справ Силвином Ллойдом про так зване триступневе міжнародне роззброєння. Саме цей проєкт став основою для теперішнього проєкту всього Заходу. Задля виготовлення останніх подробиць того одностайного проєкту, особливо з увагою на застереження Франції, яка хоче покласти натиск не так на обмеження чи заборону продукції атомової зброї, як на засоби її переношення, себто на далекосяжні літаки й ракети. Задля устійнення цих подробиць 5 західніх делеґатів, що репрезентують названі держави на Женевській конференції, перервали свої наради у Вашинґтоні й зійдуться в найближчий понеділок у Парижі для наради з президентом де Ґолем. — Становище „Ізвєстій" є коментоване західніми чинниками, як заповідь відкинення Совєтами західнього пляну. Згідно з тоном і змістом заяви в „Ізвєстіях", совєтський уряд подeнервований, що в західньому проєкті найбільший натиск кладеться на потребу міжнародної контролі над кожною стадією роззброєння. Совєти перекручують цю західню вимогу так, що — мовляв — Захід хоче контролю без роззброєння, коли тим часом роззброєння повинно стояти на першому місці. Також щодо захорони проти небезпеки несподіваної атаки, то „найкращою захороною проти такої небезпеки є повне роззброєння, згідно з проєктом товариша Хрущова" — твердять „Ізвєстія".

Атомова конференція в Женеві не всилі зрушити з мертвої точки

Женева. — Конференція ЗДА, Англії і СССР про припинення дальших атомово-водневих штучних вибухів, яка триває у Женеві від 30 жовтня 1948 року, не може рушити з тієї мертвої точки, якою є питання контролі над малими атомовими підземними вибухами, що їх теперішні сейсмографи не всилі ще відрізнити від землетрусів. ЗДА пропонували вилучити їх з-під заборони взагалі, але Совєти на це не погодились і настоюють на генеральній забороні всяких вибухів. Як „концесію" з свого боку вони погодились на право контролі всяких підозрілих вибухів, але з обмеженням числа таких контроль і контролерів. ЗДА і Англія прийняли першу частину совєтської пропозиції щодо права контролі й визнання згори скількости інспекційних контроль, але настоюють на вилучення взагалі малих підземних вибухів до часу винаходу нових точніших підслухових апаратів. У відповідь Семьон Царапкін заповів, що Совєти завернуть до свого первісного пляну, щоб кожній договірній стороні признати право „вета" проти всякої інспекції, що направді звело б контролю до фікції. Ось так та Женевська конференція вже 16 місяців тупцює без ніякого висліду на місці.

Причина войовничости арабів — їх внутрішні трудноші, — твердить Ізраїль

Єрусалим. — Насправжньою причиною збільшення погроз супроти Ізраїлю, пересунення арабських військ над кордон Ізраїлю та загострення бойкоту ізраїльської торгівлі є внутрішні трудноші в арабських країнах, зокрема в З'єдиненій Арабській Республіці — твердить ізраїльський міністер закордонних справ Ґольда Маєр. Вона заявила в минулий четвер, що „безпосередня загроза для миру існуватиме так довго, поки єгипетські війська будуть перебувати сконцентровані біля кордонів Ізраїлю". Ґольда Маєр переконана, що войовничі промови президента Гамаля Абделя Нассера були свідомим тактичним маневром для того, щоб не потребувати говорити про внутрішні турботи арабів і їх господарську кризу та щоб відвернути увагу арабів в сторону Ізраїлю. — Але в тому самому дні генеральний секретар Об'єднаних Націй Даґ Гаммершилд висловився в Ню Йорку, що в останніх днях настало деяке відпруження та що безпосередньо нема причини для скликання Ради Безпеки Об'єднаних Націй. В наступному тижні Гаммершилд буде нараджуватись з ізраїльським прем'єром Давідом Бен Ґуріоном, який приїздить до Америки.

У СВІТІ

● **Французькі летунські компанії** розпочали щоденні постійні лети ракетних літаків почерез Франкфурт в Західній Німеччині до Берліну, при чому вони летіли у висоті 10,000 стіп. Американські чинники боялися, що Совєти добачать у цьому згоду Заходу на совєтську вимогу, що західні літаки „не мають права" летіти у висоті понад 10,000 стіп і тому проголосили, що американське летунство буде користуватись більшою висотою. Але тому, що ця справа набрала відразу великого розголосу і грозить „зіпсувати атмосферу" перед конференцією „на вершинах", ЗДА й Англія погодились, щоб покищо залишити цю справу.

● **До столиці Формози** (Тайвані) прибув з Америки єдиний китайський католицький кардинал Томас Тієн Кенґ-шін, який перевів 10 років в ЗДА на „добровільному засланні". Папа велів йому перейняти духову опіку над 200,000 китайцями на Формозі та встановити духовий зв'язок із „мовчазною Церквою" на комуно - китайському суходолі, де чотири мільйони католиків позбавлені всякої релігійної опіки.

● **Швеція** відкинула совєтську вимогу, щоб допустити Совєтський Союз до привілеїв із знижки шведських митних тарифів, що їх дістало сім членів так званої Европейської асоціяції вільної торгівлі. Та організація постала під проводом Англії і вона складається з Англії, Швеції, Норвеґії, Данії, Австрії, Швайцарії і Португалії.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917. — authorized July 31, 1918.
Адреса: SVOBODA", P.O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

В 10-річчя смерти командира УПА

В суботу 5-го березня ц. р. минає десять років з того часу, як у Білогорському лісі біля Львова загинув, оточений з'єднаннями чекістів, генерал-хорунжий Тарас Чупринка, справжнє ім'я і прізвище якого були — Роман Шухевич. Загинув після семи років збройної боротьби керованої ним Української Повстанчої Армії проти двох могутніх окупантів України — тоталітарної гітлерівської Німеччини і комуністичної Москви, боротьби, веденої спочатку на два фронти, а потім, після поразки Німеччини, на протязі п'яти років, проти совєтського загарбника, на окупованій Совєтами території, в самій гущі їх армійських і поліційних з'єднань.

Постать Шухевича-Чупринки була, є і залишиться однією з наймаркантніших в історії збройних змагань українського народу сорокових років. Виріcши і сформувавшися у важких умовах підпільної боротьби, що її вели в польській займанщині Українська Військова Організація (УВО) і Організація Українських Націоналістів (ОУН) протягом 30-их років, Роман Шухевич в грудні 1943 року стає Головним Командиром Української Повстанчої Армії, зорганізованої на ідеях українського націоналізму і вишколеної та загартованої в незвичайно важких умовах військових операцій, коли Україна була тереном боїв мільйонових армій, озброєних найкращою зброєю. Історія цієї повстанчої армії, очолюваної Чупринкою, залишиться однією з найбільш повчальних сторінок партизанської стратегії і досвід її буде ще довго використовуваний навіть і в модерній військовій практиці.

Але не тільки військовими подвигами записала себе Українська Повстанча Армія і її командир ген-хор. Тарас Чупринка в історію України останнього чвертьсторіччя. Вояків і старшин цієї армії, всіх тих молодих українців, яких вдалося большевикам раненими чи оточеними переважаючою силою взяти в полон, позасуджувано на смерть або каторгу. І там, в совєтських тюрмах і концентраційних таборах, дали ці герої високі приклади не тільки морального резистансу і витривалости, але й збройного спротиву. Їхню безкомпромісову поставу по тюрмах і концтаборах підкреслюють із подивом і признанням чужоземці, які ділили в'язничу долю разом з українськими націоналістами, признають навіть деякі росіяни, представники панівного в совєтській дійсності народу.

Про те, що незнищимою залишилася ідея української збройної боротьби за визволення з-під московської окупації, можуть свідчити численні процеси проти колишніх упістів, українських націоналістів, ведені совєтським режимом по всій території України, від Закарпаття по Кубань ще й сьогодні — через 10 років після смерти ген. Тараса Чупринки, не зважаючи на те, що багато із засуджених тепер упістів в 1943-1945 рр. були ще дітьми. Про те, що ідеї збройної боротьби, проголошувані Чупринкою-Шухевичем у його зверненнях і наказах і здійснювані збройними з'єднаннями УПА, залишилися живими у свідомості широких мас українського народу, можуть свідчити й виступи московських намісників в Україні, усяких Подгорних та Скабів під час лютневого з'їзду Комуністичної Партії України, як і резолюції цього з'їзду, в яких головним завданням комуністичного режиму визначено боротьбу „насамперед з ідеологією українського буржуазного націоналізму".

Силу і живучість цим ідеям збройної боротьби дали бійці з Української Повстанчої Армії, а їх майбутню перемогу освятив своєю кров'ю і життям головний командир цієї Армії ген.-хор. Тарас Чупринка.

Обструкція в Сенаті

Поняття, що є головною темою цього коментаря, вимагає вияснення мовного порядку. Американське filibuster вимовляється приблизно як „филибастер", і до такого звучання цього слова ми призвичаїлись. Проте, в літературній українській мові уживання такого слова не має доброго виправдання, бо воно не англійського, а голляндсько-французького походження (flibustiers) і з французького безпосередньо прийнялось в українській мові як „флібустьєр". Так воно зазначене в Українській Загальній Енциклопедії, виданій у Коломиї, в київському Словнику Чужомовних Слів Бойкова-Ізюмова 1932 року і в ряді інших подібних джерел.

Авторитетна Енциклопедія Брітаніка пояснює, що флібустьєрами спершу називали піратів. Потім ця назва прилипла до авантурників з часу американсько-мехіканської війни, врешті до таких приватних осіб, які на різний лад воюють проти своєї держави. Проте, за цією ж Енциклопедією, в З'єдинених Державах під „флібустьєрством" розуміється парляментарна обструкція, яка має на меті унеможливити прийняття Конгресом якоїсь постанови. Тому, що Конституція гарантує членам Конгресу необмежене право слова, вони можуть стосувати тактику „заговорювання" противників. Ця вперше у 1841 році застосована в Конгресі тактика має на меті втомити противників безконечними промовами, змусити їх в такий спосіб залишити залю засідань, щоб потім, користаючи з відсутности прихильників небажаного законопроєкту, переголосувати протилежний внесок. Або — щоб своєю впертістю у безконечній балаканині виграти на часі і спонукати противників до компромісу, себто до зміни законопроєкту по лінії обструкціоністів. Внаслідок такої обструкційної тактики в Сенаті проти урядового проєкту озброювання торговельних кораблів в 1917 році, президент Вилсон провів закон про право вбити обструкцію забороною, що вимагає двох третин більшости. Але Сенат нерадо вдається до такого законного засобу, бо він все таки припахає обмеженням конституційної свободи слова. Тому, наприклад, сен. Стром Термонд, демократ з Південної Каролайни, промовляв 28-29 серпня 1957 р. безперервно 24 години і 10 хвилин, перевищивши дотогочасний рекорд, що його встановив був сен. Вейн Морз з Орегону, який промовляв 22 години і 26 хвилин. Справа йшла про шкільну інтеграцію чи пак сегрегацію.

Від полудня мин. понеділка Сенат знову є ареною опозиційної тактики південних демократів, противників уряд. законопроєкту про громадянські права, який в 7-ох точках практично уможливив би муринам у південних стейтах користати з їх конституційного права голосування. Покищо, за перших 60-х годин нарад, в яких була тільки 15-хвилинна перерва, обидві сторони виявили велику завзятість. Це видно було на трьох голосуваннях над внесками демократів, які спершу пропонували признати право боротися проти расової інтеграції „всіми можливими легальними засобами", але потім рекомендували перервати дебати: демократично-республіканський бльок сенаторів, прихильних урядовому законопроєктові, відкинув ті внесення обструкціоністів більшістю 64:8 та 65:7 голосів. Лідер сенатської більшости Линдон Джансон зорганізував сенаторів так, щоб їх протягом кільканадцяти хвилин можна було мати „під рукою" на випадок голосування, сенатський ресторан відкритий вдень і вночі, а завзятущі сенатори задовольняються короткою „дрімкою" на фотелях.

Ця тактика обструкціоністів не хвилює американських громадян, бо, хоч вона шкодить нормальному ходові законодатної машини, проте таки зв'язана з духом демократії, прикметним Америці, її установам і способові думання. В історії української боротьби легальними засобами за свої права в часах Австро - Угорщини записаний також засіб парляментарної обструкції: пам'ятні „музичні концерти" українських послів у галицькому соймі в 1909-1910 роках, що унеможливлювали ухвалення польською більшістю крайового бюджету. Тому й американські українці не беруть того флібустьєрства трагічно, переконані, що остаточно таки буде схвалений добрий закон про громадянські права, який скасує поділ громадян за кольором їх шкіри, походженням та віровизнанням.

„СПУТНІК" ЧИ КОВБАСА

Недавно московська „Правда" вмістила оповідання в дусі Гоголя. Жінка робітника у Свердловську заявила своєму чоловікові, що їй уже досить його обіцянок подарувати їй зірку з неба. Ось вона хоче мати не далеку зірку, а звичайне собі електричне залізко. Однак, не зважаючи на всі заходи, чоловікові в півмільйоновому місті Свердловську не пощастило знайти залізка.

Справа із товарами щоденного вжитку в Совєтському Союзі дуже погана. Хрущов, відвідуючи в Айова, в Америці, фабрику ковбас, казав: „Совєтський Союз перегнав Америки в продукції „спутніків", але Америка передує ще в продукції ковбас". Правда, совєтський бос, признаючи вищість Америки в продукції споживчих товарів, не забув додати, що Совєтський Союз також і в цій ділянці незабаром пережене Захід.

Москва не може приховати від свого населення того факту, що капіталістичні країни передують у продукції споживчих товарів. Правда, як заявляють західні спостерігачі, в ділянці харчів ситуація у Совєтському Союзі покращала. Нема вже підстав для голодування, хоч великі ціни на харчі поглинають усі зароблені гроші совєтського громадянина. В „Ізвєстіях" з 2-го серпня 1949 р. читаємо про те, що електромонтер у Дніпропетровському, який заробляє 1,300 карбованців місячно і має на утриманні дружину й троє дітей, на найскромніше їх утримання витрачає 900 карбованців. Це — при найбільшій ощадности жінки, яка за старими способами магазинує харчі сушенням, соленням чи квашенням. Звичайно пересічна платня робітника в Совєтському Союзі становить 800 карбованців, і всі ці гроші він мусить витрачати на харчі. На інші потрібні для життя товари грошей не вистачає.

В резолюції Центрального Комітету Комуністичної партії СССР і Ради Міністрів („Правда" з 16 жовтня 1959) стверджується, що продукція споживчих товарів не задовольняє ринкового попиту.

Правда, продуктивність росте, але не в такому темпі, щоб задовольнити потреби населення.

Ці успіхи совєтської продукції, осягнені надлюдським зусиллям невільного робітника, як і якість цих продуктів, незадовільна. Саме в пляні нової семирічки (1959-1965) зроблено натиск на якість товарів. В останньому часі радіо і преса Совєтського Союзу подали багато скарг покупців на якість товарів, на перестарілість холодильнь „Саратов-2", незграбність швальних машин з Подільська, перестарілість моделі пральних машин. Відвідувачі СССР говорять про низьку якість взуття, косметики, меблів. Нова семирічка нібито має виправити ці недоліки. Для цього, зокрема, заплянoвано закупити модерний виряд, ба навіть цілі фабрики у ЗДА, у Німеччині, Швеції, Італії, Англії й Франції.

Та покищо це лише пляни. Дійсність вказує на велику відсталість совєтської продукції, а причина цієї відсталости в самій централізованій системі совєтської економіки. „Правда" з 18 жовтня 1959 р. нарікає, що багато різного роду товарів, які може продукувати кожна округа, спроваджується до цих округ із далеких районів. Як виглядає така транспортація товарів, показує сама совєтська преса, головно сатиричні журнали. В Казахстані, наприклад, не можна дістати примітивного вішака на костюм, тоді як в інших республіках у деяких крамницях продаються самі лише вішаки. Натомість останнього літа, в найбільшу спеку привезли до Казахстану двісті пар лещет. До Куйбишева привезли великий транспорт білих ниток, хоч уже роками нема там ні одного клубка чорних ниток. Скандальний стан з доставою товарів був предметом розсліду депутата Сорокіна. Високий урядовець кооперативної організації заявив цьому депутатові: „Ми продаємо те, що нам присилають. Ми мусимо прийняти кожний товар, бо інакше не дістанемо ніякого товару". Те саме з доставою харчів. Буває, що в якусь місцевість привезуть мармеляди чи макарон на два роки, але годі шукати по крамницях перцю, чи іншої приправи.

У Совєтському Союзі адміністрація крамниць і покупці не мають ніякого впливу на замовлення товарів. Совєтський покупець не визначає запотребування, і мусить купувати те, що є, а не те, чого потребує. Голова відділу продукції Державного пляну (Держпляну) України, Козленко, заявив у „Правді України" з 17 червня 1959 р., що майже на більйон рублів випродукованих товарів залишились непроданими. Він виснює це тим, що в продаж поступили товари не лише поганої якости, але й непотрібні, а тим часом товарів, яких потребує населення, бракує. Козленко у своїй торговельній калькуляції, „забувши", що живе він у комуністичній, кермованій партією країні, запитує, чи не пора вже почати базувати гуртівні і роздрібні трансакції на комерційній основі: купити — продати. Після сорока років совєтського насильства державний торговельний керівник починає розуміти, що догмою не замінити економічного принципу.

Впарі із зростом продукції совєтський уряд мусітиме підносити висоту заробітку. Пересічного заробітку, совєтського громадянина, як уже сказано, вистачає йому лише на прохарчування. Навіть якщо й буде достатня кількість товарів, то при теперішньому стані заробітків пересічний громадянин не зможе їх купувати.

Піднесення продуктивности в Совєтському Союзі потягне за собою зріст середньої кляси. Але не можна сподіватись, що режим дозволить розвинутися цій клясі. І тому совєтський споживач може дістати право лише висказувати своє запотребування, але ніколи не зможе вимагати, поки існує комуністична влада. Ціль Москви незмінна — комунізм у цьому світі. Совєтські теоретики, як наприклад академік Струмілін, заявляють, що безконечне нагромадження матеріяльних дібр не спричинює розвоєві комунізму, хоч саме добробут комунізм у своїй пропаганді називає як свою остаточну ціль. Але 99% совєтських громадян, безперечно, воліло б мати добробут уже тепер, як іти „переможним походом" по безконечному шляху до утопійного комунізму. Пересічному громадянинові ближча ковбаса у сусідній крамниці, як „спутнік" на далекому місяці.

О. Т-кий

НА ТЕМИ ДНЯ

ДВА СВІТИ

Мюнхен. — Коли трапляється нещастя з кораблем на морі або з літаком у повітрі і про це довідуються люди в різних країнах, то з усіх кінців світу приходить поміч, щоб урятувати людське життя. Рятівники не питають, якої нації чи якої віри є потерпілі від катастрофи: скора поміч негайно приходить і робить своє діло. І врятовані від смерти вдячні своїм добродіям, не питаючи, якої вони віри, нації і до якої партії належать. Навіть дикі звірі знають цей закон солідарности: вони не нападають один на одного в місцях водопою.

Однак цими днями ми мусіли бути свідками того, як режим, що називає себе „найгуманнішим у світі", показав себе зі сторони зовсім іншої. Ось цей факт: У Цвікав, в совєтській зоні Німеччини, цими днями сталася велика катастрофа в копальні вугілля. Багато робітників завалило в тій копальні і потрібна була негайна допомога, щоб урятувати людей від смерти. На це нещастя зразу відгукнулися рятівничі команди з Західньої Федеративної Республіки, з Рурської области. Вони хотіли допомогти погибаючим братам у Цвікав, врятувати їх від смерти.

І що ж на це комуністична влада совєтської Німеччини? На пропозицію рурських робітників прислати рятівничі команди в совєтську Німеччину не прийшла подяка, навіть відповіді не прислали комуністичні володарі. Як це розуміти? Очевидно, диктатори совєтської Німеччини вважають, що робітники Рурської области заражені „буржуазними ідеями" і з цієї причини не можуть дати належної помочі робітникам, замкненим під землею у Цвікав, або навіть готові цим нещасливцям пошкодити.

Ця несамовита історія доходить свого завершення в пропаганді комуністичних комісарів, що закликають робітників на інших копальнях Східньої Німеччини „добровільно" творити бригади, які мусять надолужити брак продукції, що настав наслідком катастрофи в копальні „Карл Маркс" у Цвікав. Прем'єр совєтської Німеччини Гротеволь відвідує в шпиталях робітників, що вратувалися від смерти в копальні „Карл Маркс", і питається їх, чи вони прийняли б поміч із Заходу. Як і треба сподіватися, відповідь була одностайна: „Ні!" Чи могло бути інакше в системі, де все діється з наказу диктаторської влади?

Те, що тепер переживає розірвана Німеччина, пережили й ми в добі між двома світовими війнами. Коли прийшли у вільний світ вістки з Наддніпрянщини про голод 1932-1933 рр., то Москва заперечила цю вістку: мовляв, в Україні ніякого голоду нема, і поміч непотрібна. Ще й досі, навіть у новій „Історії комуністичної партії Совєтського Союзу", що вийшла в 1959 році, нема згадки про голод 1933 року: згадується тільки про голод 1922 року.

Але до цієї „гуманної" політики Москви в 1933 році приклав свою руку також польський уряд. Коли українські організації в Галичині й Волині почали збирати харчові продукти для допомоги голодним братам на Наддніпрянщині, польська влада ту акцію заборонила. Цим режим Пілсудського поставив себе на один моральний рівень з режимом большевицьким.

Були й тоді в Західній Україні і на еміграції виродки українського роду, які під впливом московської пропаганди твердили, що в Україні голоду не було, що поміч непотрібна. Це саме робить прем'єр Совєтської Німеччини Гротеволь, відкидаючи руку допомоги з Західньої Німеччини. Два світи — дві моралі.

Спектатор

З наших буднів

ПОМОЖІТЬ ПОМАГАЮЧОМУ

З преси виходить, що наш „ЗУДАК" опинився в біді: є кому помагати, а нема чим і за що, бо каса робить боками. А каже народна мудрість, що „дурна душа без гроша". Коляда випала мізерно, видно, колядники слабо співали, або перед колядою добре горла не пополоскали. Та всі діри в касі можна було б залатати, якби політичні емігранти віддали своїй допомоговій установі борг у висоті 85 тисяч долярів. Ці гроші витратив ЗУАДК на переселення нашого брата на цю вільну землю, з надією в серці, що брат буде сумлінний варіят, і, як трохи підробиться, то віддасть позичку (бо це була позичка, не жадна даровизна).

Вел, може дехто ще віддасть, всякі чуда бувають, хоч я, на місці д-ра В. Галана, не робив би собі великої оскоми на ці грубі тисячі... Нема чого таїти гріха: він переселив сюди багато таких патріотів, які почували себе патріотами, поки не перепливли через Велику Воду. А тільки зійшли з корабля, зразу стали приватними українцями з тієї хати, що скраю. Мабуть ці люди відчули, що не підходять до ролі амбасадорів української справи... То не штука було бути амбасадором у таборовій кухні чи в магазині суспільної опіки, чи на іншій політичній роботі. Тоді чоловік був худий, легкий і на десять років молодший, а поза тим вірив, що навесну поїде додому, тож увихався коло політики, як веретено!

А тут... Немає про що говорити і скучно те саме повторювати, бо як виглядає гола дійсність ми всі добре знаємо. Не раз ви чули на вічах та мітингах таке: „Є нас тут, в Америці, один мільйон українців! Якби так кожний дав по долярові на ЗУДАК, чи Народний Фонд, то"... і т. д. Сміх на залі! Панове, де й коли ви нарахували мільйон таких українців, що любили б Україну до глибини власної кишені?.. Зробимо одну позитивну роботу на еміграції, якщо попросимо наших славних математиків, щоб нас добре порахували, але не по лінії побожних бажань, а за твердою графою: хто з нас почуває себе українцем, коли дають, а хто, коли беруть, хто з нас ще щось робить, а хто обріс американським салом так, що ніде й носа не покаже.

Вислід такої статистики напевно не буде веселий, та бодай знатимемо, на чому ми стоїмо і як нам плянувати на майбутнє народну роботу, щоб оминути нових провалів різних акцій, нових розчарувань. У т. зв. плянуванні ми ніколи не були надто мощні. Вячеслав Липинський писав колись, що наші визвольні змагання тому провалились, що ми хотіли будувати державу з таких українців, які ще не народилися. Ці його слова прийшли мені на гадку саме тепер, коли у нас так багато пишеться про Світовий Конгрес Українців, Світовий Конгрес Українських Учених, Світовий Конгрес Українських Мистців та інші великі пляни... **Ікер**

ҐЕНЕЗА НАЗВ „ЛЕМКО" І „ЛЕМКІВЩИНА"

Перед першою світовою війною, під час моїх подорожей по гірських лемківських повітах, я завважував, що самі лемки називали себе „русинами", „руснаками", часом навіть „гірняками", але ніколи не називали себе „лемками". Тож назва „лемко" не походить від селян на Лемківщині. Натомість польські міщани та інтелігенція, а також напівінтелігенти на Лемківщині називали тамошніх селян „лемками" тому, що вони вживали слова „лем" замість „тільки" або „лишень".

З того мені насунулася думка, що треба передусім дізнатися, звідки в говірці лемків закоренилося чи з'явилося це слово „лем". В галицьких часописах та фольклорних працях наших учених я не спіткав вияснення. Мені прийшло на думку, що слово „лем" — це, може, одно з тих специфічно лемківських слів, яких наше населення ніде інде не вживає, (наприк. пону, декто, випитко, шмарити, захабити, веце, било й багато інших). Але певности я не мав, тож звернувся в тій справі до нашого чільного мово- і назвознавця д-ра Ярослава Рудницького. Ввічливий д-р Рудницький подав мені зі свого етимологічного словника таке вияснення:

Лемки, рідше лемаки, назва українського племени в частині Карпат зв. Лемківщиною, походить зі слова „лем" (лиш, тільки), що його часто вживають лемки з словацького „лен", з чеського „ien" „ienom" (подаю дослівно з листа д-ра Рудницького).

До тих авторитетних вияснень додаю від себе ось що: З чехами лемки не мали ближчих контактів. Натомість від останних десятиліть 19 століття в часі жнив працювало в мадярських дворах на Словаччині багато наших селян з Лемківщини, які сходилися там часто зі словаками. Тож запевне словацьке слово „лен" (тільки) нашим людям сподобалося, з невеличкою зміною на „лем", воно поширилося згодом по цілій нашій Лемківщині, а опісля дало назву цілому цьому гірському племени та його території.

Мґр. Вол. Бучацький

С. Риндик

ЗМІНА ВІХ

(Спогад А. З.)

(3)

Проклята бурсачня! — крикнув професор, відразу догадавшись, хто забрав йому хліб. — Акули! Комсомолія ненаситна і ненаїдна! Ганьба українського народу!

Але цим криком, цим цілком оправданим обуренням скривдженої душі, не поміг собі ані на макове зерно. Поглянувши ще раз на білолискучий смалець, Волокуша похитав головою і сказав:

— Дурне сало без хліба! Аж тепер я розумію всю глибину цієї народної мудрословиці.

Одягнувся і пішов до крамниці добувати хліба. Але... перед самою крамницею вирішуче спинився.

— Здається, не було ще на світі такого нахабного сотворіння, як я, — на повний голос сказав собі Волокуша. — О першій годині ночі будити два рази чесних людей і тільки тому, що тобі забаглося циганських марципанів. То справді треба бути природнім комуністом, останнім циніком! І Волокуша круто повернув назад до хати. Але... осоружна перспектива положитися в ліжко без вечері, коли на столі рум'яні шкварки з часником, викликала цілий бунт у шлунку і в лябіринті голодних кишок. І професор знову спинився...

— Пошукаю господи. Може котрась ще відчинена.

Це була щаслива думка. У найближчій господі ще світилося. Зайшов туди. За столами сиділи ще аматори пива з довгими люльками в роті. За шинквасом куняв шинкар. Волокуша підійшов до нього і заговорив. Шинкар пробуркався і видивився на Вовкушу, не розуміючи, чого він хоче, а потім узяв порожню гальбу і намірився натoчити пива. Волокуша своєчасно спинив його і сказав, що хоче купити хліба, а не пива.

— Сакра, чоловіче! Я продаю пиво, а не хліб. По хліб ідіть до пекарні, а не до моєї господи. То може там у вас в Руску по господах продають хліб, замість пива. Та голота все помішала!

Професорові довелося багато вияснювати й просити, аж поки шинкар нарешті не зм'як. Крутячи головою, назбирав по шухлядах пересохлих обрізків хліба і дав Волокуші. Грошей не взяв, тільки махнув рукою і знов закуняв.

— Така пуста річ, як убога вечеря, а скільки чоловік набігається і наморочить людям голови, поки засяде за неї! — думав Волокуша, несучи додому випрошені обрізки хліба: — А все через тих природніх комуністів, через ту голоту комсомольську. Виявляється, що це ще гірша зараза, як марксо - ленінські грабіжники. Бо ті одверто обдирають тебе, а ці потайки, по-зміїному, підступно й лукаво. Не знаєш, коли, де і звідки впаде на тебе це татарське покоління, ці Батиєві накоренки.

Прийшовши додому, Волокуша, не роздягаючись сів за стіл і приготовився їсти. Та тут упав на його голову ще один удар... А щоб це не виглядало, як видумка якогось убогого фантазера, подам кілька прелімінарних фактів, що попередили цей удар. Хлопці з гуртожитку якось довідались, що пан професор перед виїздом до Праги натопив сала. І навіть знали точно скільки саме. Як вони про це дізналися, не можу сказати. Може це інстинкт, може інтуїція, може якась телепатія, може... але шкода вгадувати, і шкода на це часу. Нехай такими речами займаються психологи і всякі душознавці чи незнавці. Досить того, що хлопці знали про смалець. І коли прослідили, що професор від'їхав до Праги, забралися до його помешкання і почали там нишпорити. Знайшли хліб, але смальцю не могли знайти, дармащо перешукали всі закамарки і дармащо були великими спеціялістами в цій справі. Чомусь нікому не прийшло в голову, що смалець під шафою. І мудреці часом помиляються. Але певні були, що смалець таки є в помешканні, тільки професор перехитрив їх. Ця хитрість їм заімпонувала і кінець-кінцем зацікавила ще більше, ніж сама їжа. Тому рішили припильнувати, і вартували, аж поки професор не приїхав. При цьому добре зробили, що забрали хліб і тим примусили вийти з дому. А далі можете самі доміркуватися, що вони зробили.

Сівши за стіл і розмахнувшись ножем до смальцю, але не натрапивши на нього, Волокуша відразу подумав, що коли виходив по хліб, то заховав смалець назад під шафу. Підійшов туди, спустився на коліна і засунув руку. Довго мацав, але нічого не намацав. Тоді переглянув усі полиці. А тоді сказав:

— Мусить бути на столі! То від голоду напала мене якась дурацька фата-морґана, запоморочення зору. Єдина рада — докладно обмацати стіл.

Заплющив тісно очі і почав обмацувати. Обережно водив рукою від краю до краю, вперед і назад, наповздовж і напоперек, від рогу до рогу, від канту до канту, аж раптом почувся за вікном густий реґіт молодих підбасків. Волокуша збагнув у чому річ, кинувся до вікна, з розмахом розчинив його і вигукнув щосили в темну ніч:

— Схаменіться, недолюдки, діти юродиві!

Щось зашелестіло в придорожнім бур'яні, здалека почувся свист, а ще далі „пугу!", а за ним реґіт, а за хвилю все стихло і завмерло.

Це був вершок драми. Далі не сталося нічого цікавого. Волокуша з'їв обрізки випрошеного хліба і ліг спати. Але довго не міг заснути, бо був повен люті на бурсаків, а ще більше на себе самого.

— Видумав якусь ідіотську теорію про природній комунізм! Сорому не мав старий дурень: А цей комунізм треба нищити вогнем і мечем. Тьху!

(Кінець)

ЖИТТЯ

Сідає і стелиться
сніг на дворі,
Знов образ той самий
в тій самій порі,
Минулого дії
з думками сплелись —
Було так раніше
і буде колись.

Там десь за стіною
ридає рояль.
На серці лежить
нерозгаданий жаль,
Життя, як ті звуки,
минає, мине —
Збагнув хто його?
Ні, ніхто не збагне.

Вперед і вперед,
боротьба без кінця,
Сміється з нас доля,
веде, як сліпця,
То буря, то тиша,
то правда, то гріх,
То радість, то горе,
то сльози, то сміх.

Хто рано не згинув
в квітучих літах,
Той старцем ще блудить
в нездійснених снах.
Життя, як ті звуки,
минає, мине..
Збагнув хто його?
Ні, ніхто не збагне.

АНДРІЙ ПОЛІЩУК

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Українці Пітсбургщини відзначили Роковини 22-го Січня

42-гу річницю проголошення Української Народної Республіки українці Пітсбуржчини відзначили прогололенням мейором міста Пітсбургу, Па., день 22-го Січня Днем Української Незалежности, та святочною академією, на яку в неділю 31-го січня зійшлося понад 200 осіб, між ними 6 учасників Визвольних Змагань — полк. Іван Домбровський, підполк. д-р Е. Базилевич, сотн. суд. Микола Кудрецький, пхор. декан Пітсбуржчини прот. о. Іван Шнурер, бунч. Іван Барабаш і стр. Михайло Шиб.

У вівторок 26-го січня посадник міста И. Бар прийняв нашу делеґацію в особах президента Об'єднаних Українсько - Американських Організацій Зах. Пенсилвенії Івана Мічела і п-ни Оксани Харищак в присутності якої підписав проклямацію про День Української Незалежности, що її відчитано під час програми свята.

На святочну програму, яка відбулася в Рузвелт Готел у Пітсбургу склалися: виступ відомого американському загалові публіциста й політичного діяча полк. И. И. Састера з доповіддю в англійській мові, доповідь гостя з Европи члена Проводу ОУН і відомого політичного діяча інж. О. Бойдуника, представлення святочній публіці вищезгаданих учасників Визвольних змагань, співи виконані Хором Ліги Української Православної Молоді, інсценізація виконана Самостій. Пластовим Гуртком Юначок ім Ол. Теліги й деклямація пластунки - розвідчиці Володимири Гнатюк.

Про святкування була коротка згадка в американській пресі і в новинках телевізійної станції ВТАЕ — канал 4, що їх передавано в 11-ій год. ночі того самого дня.

З приємністю треба підкреслити, що на цьому святі були присутні представники всіх існуючих тут політичних угрупувань і релігійних віровизнань.

А. Б.

● **В Йокогамі** в Японії давали в театрі концерт народних пісень із вільним вступом, для широких кол мешканців міста. 5,000 осіб хотіло насилу дістатись до театру, що може помістити найбільше 3.500 глядачів. 12 осіб згинуло в натовпі, в тому числі семеро дітей, а багатьох поранено.

Ювілей проф. Івана Васильовича Трухлого

27. грудня 1959 р. при Соборі Святої Тройці Української Автокефальної Правосл. Церкви 359 Брум вул. в Ню Йорку урочисто відзначено 75-ліття з дня народження проф. Івана Трухлого, видатного діяча українського хорового мистецтва, організатора і постійного диригента Катедрального Хору.

Багато років свого життя проф. І. В. Трухлий присвятив двом ділянкам української культури, ніби далеким одна від одної, але зв'язаних найглибшими зв'язками, що криються в закономірностях духового життя — це мистецтво хорового співу і математика.

Мистецька біографія проф. І. В. Трухлого починається його працею в найславетнішого українського диригента XX-го століття — Олександра Кошиця, з яким його сдєнали приятельські відносини. Наукову і науково-педагогічну діяльність наш ювілят провадив в Торговельній Академії на Закарпатті як професор математики. Там він організував також студентський хор.

Переїхавши до ЗДА, він провадить церковний хор, який під його керівництвом дає чудові концерти колядок і щедрівок для широкої авдиторії. Записи цього співу на платівки прийняті тепер для передач із Европи за залізну завісу — в Україну.

27-го грудня, в день ювілею, після Служби Божої і молитов за здоров'я ювілята, що їх відправив Високопреосвященніший Владика Палладій в сослуженні катедрального духовенства, присутні перейшли в церковну залю, яка ледви могла вмістити численних прихожан і гостей, що хотіли засідчити свою пошану достойному ювілятові. Після молитви та благословення, що дав Високопреосвященніший Владика Палладій для трапези, присутніх привітав голова Парафіяльної Ради п. Андрій Заліско, який офіційно відкрив ювілейну урочистість і покликав на тостмайстра п. інж. Володимира Базилевського. Представниця Катедрального Хору панна Ліда Кошман перша вітала проф. І. В. Трухлого і піднесла від всіх парафіян китицю живих квітів. Потім ювілята привітали учні Парафіяльної Школи, які передали йому дарунки.

Щирими поздоровленнями звернулися до професора — настоятель Собору, о. протопресвітер Ананія Сагайдаківський і один з вікарних священиків Собору о. Юрій Сікорський. Після них виступив д-р Б. Ржепецький, який відзначив фанатизм проф. І. В. Трухлого в мистецькій праці. Від Літературно - Мистецького Клюбу привітання передав його голова скульптор проф. Сергій Литвиненко; він поздоровляв також і як голова Клюбу Рибалок, що його членом сам ювілят, завзятий рибалка.

Проф. В. Кіпа, один з визначніших сучасників піяністів, сердечно привітав ювілята як колеґу в мистецькій праці. Звернулися з поздоровленнями до ювілята також інші особи: голова Товариства Православної Молоді — інж. Юрій Базилевський; голова Сестрицтва ім. Св. Ольги — п. Наталія Гаврилюк; керівник Парафіяльної Школи та Культурно - Освітній Референт — проф. Юрій Бобровський.

Урочистості ювілею підсумував і завершив Високопреосвященніший Владика Палладій, який привітавши ювілята, визначив його поважний внесок в загально - українську культурну скарбницю, побажав йому нових успіхів у творчій праці і многих літ життя.

Наприкінці голова Парафіяльної Ради — п. Андрій Заліско подякував всім присутнім за участь в урочистостях, а Сестрицтву ім. св. Ольги, і зокрема його голові пані Н. Гаврилюк, за приготовання смачної трапези. Особливу вдячність за організацію урочистостей належить висловити Ювілейному Комітетові : п. Дмитром Олійником на чолі.

А. З-ко

● **В Ню Йорку** поліція заарештувала трьох 12-річних хлопців за те, що нарисували більше як 100 непристойних образів і свастик на сімох будинках в західній частині міста. Самі ці хлопці призналися до свого вчинку, на якому їх зловив поліцист.

Суд присяжних визнав невинним Ван Рі

Бостон, Масс. — Суд присяжних, який складався з самих чоловіків, 2-го березня після понад 15-годинної наради визнав невинним 31-річного радіового оператора на голляндському кораблі „Утрехт" Ван Рі в убивстві 23-річної розведенкиці Линн Касфман. Пані Кавфман зникла була з цього корабля тоді, коли він зближався 19-го вересня м. р. до Бостону, пливучи 44 дні зі Сінгапуру в напрямі до Ню Йорку. Прокуратор оскаржував Ван Рі в її убивстві, бо зловлене у воді її тіло мало сліди побиття. Ван Рі признався до любовних зносин із нею, але заперечував її вбивство.

Праця Українського Воєнно-Історичного Інституту в Торонті

Тривалі визвольні змагання українського народу за свою державну незалежність утворили героїчну епопею боротьби, дали численну галерію безсмертних героїв та цілий ряд величних воєнно - історичних епізодів.

Численні матеріяли державно - визвольної боротьби скупчуються і зберігаються в Українському Воєнно - Історичному Інституті в Торонті (Канада) з відділами: — музейним, архівним, видавничим і ґалерією образів. Зібрані Інститутом рукописи та експонати наших воєнно - історичних пам'яток являють собою для української нації винятково велику цінність. На особливу увагу заслуговують праці видавничого відділу. За час існування Інститут (колишнього Товариства) видано десять великих збірників „За Державність" з багатьома схемами, плянами та світлинами — матеріяли до історії українського війська. Видано друком також дванадцять випусків на різні теми воєнно - історичного змісту доби останньої визвольної боротьби.

Готові рукописи до друку такі: — 1) Черговий (11-ий) збірник „За Державність"; 2) Генерал Микола Юнаків, монографія М. Садовського; 3) Україна в документах державної дійсности 1917 - 1921 рр. з кольоровими ілюстраціями; 4) Українські військові історичні знамена (прапори, стяги, корогви) від найдавніших по наші часи, — монографія майора М. Битинського.

Високоповажані і дорогі Побратими, активні учасники визвольних змагань, від найстарших по наймолодші, нехай буде нашим найбільшим теперішнім завданням відгукнутися першими і дати фінансову можливість Воєнно-Історичному Інститутові уможливити активно продовжувати високопатріотичну роботу, а насамперед дати до друку вже виготовлені праці. Нашому Високодостойному організаторові, незмінному директорові Інститут, ген. М. Садовському та його невтомним помішникам побажаємо великого Успіху в їхній плідній і корисній праці.

М. Стратієнко

Адреса:

Ukrainian War Historical Institute, 24 Lakeview Ave., Toronto 3, Ont., Canada.

ПРАЦЯ
HELP WANTED MALE

Потрібно
СУПЕРІНТЕНДЕНТА
8 гарні кімната.
Інформуватись у адвоката
CZALCZYNSKI CARROLL
31 Saint Mark's Pl
Manhattan 3, N. Y.

BUSINESS OPPORTUNITY

С НА ПРОДАЖ
ҐРОСЕРНЯ
близько української церкви в Ню Йорку.
Мусимо продати дуже скоро!
Голоситись на телефон:
OR 4-2154

ЗНАМЕНИТА НАГОДА
Аґенція ПАЧОК і ЛІКІВ до Краю, Польщі, Аґенція ПЕКАО гроші в долярах, в стейті Ню Джерзі, бизнес коло $50,000 річно. Продам дешево з домом, з уваги на недугу.
Tel.: ESsex 5-6236
(Кликати Mr. John.)

REAL ESTATE

RICHMOND HILL
2-род. stucco, мурований відокремлений
ДІМ
3 великі кімнати в кожному апартаменті, з модерною лазничкою і кухнею. Також 3 викінчені кімнати на піддашші. Гарний підвал, викінчений крученою сосною. Гараж на 2 авта. Багато інших домів на продаж.
AMERICAN HOME REALTY
84-14 Jamaica Avenue
Woodhaven 21, N. Y.
Tel.: Hickory 1-5220

FARMS FOR SALE

НА ПРОДАЖ
КУРЯЧА ФАРМА
на 8,000 носних курей.
1. 30 акрів землі;
2. 22,000 S. F. курники з наймодернішими авт. влаштуваннями;
3. 1 вел. 8-кімн. дім — 4 спальні, модер. кухня, з маш. до миття посуди, пар. огрівання, мале бонгало, 2 кімнати є винаймлені.
4. Модерна, відокремлена кімната на яйця з холодільнею з найкращим ринком збуту.
5. 6,000 найкращої сорти, мол. здорових курей, трак, гараж і багато інших удогіднень.

Треба оглянути, щоб оцінити. Небувала ціна.
M. GOLD
Woodbine, N. J.
Rd. 2, Box 57
Tel.: UNderhill 1-2263

MISCELLANEOUS

ЛІКИ
ЦЕ НАЙБІЛЬШ КОРИСНИЙ ДАРУНОК ДО КРАЮ!
Висилаємо до Европи
20% ЗНИЖКИ
Ґарантія достави. — Мито оплачується тут
Висилаємо
ЛЕТУНСЬКОЮ ПОШТОЮ.
Rimifon, Penicillin, Streptomycin, Glucose, Cycloserine, Vitamins — Igrapyrin, Orinase (diabetes), Urodan
Спеціялісти европейських рецепт полагодять Ваші рецепти точно.
Европейські плоскі термометри.
СПЕЦІЯЛЬНІ ПАЧКИ
для хворих на туберкульозу, артретизм, ревматизм, для діабетиків, з високим тисненням крови і т. д.
Говоримо всіми мовами.
Пишіть або телефонуйте:
B. FELDMAN PHARMACY
111 Ave. "A" & 7th Street
NEW YORK CITY
Tel: OR 7-5980
Спеціяльно: При замовленні поштою або особисто залучіть вирізок цього оголошення а одержите на вищезгадані ліки й всі інші 20% знижки, яку з огляду на велике замовлення покупців — продовжуємо

ТЕПЕР ВИ МОЖЕТЕ ВІДВІДАТИ СВОЇХ КРЕВНИХ
в КРАЮ
й інших країнах
ІНДИВІДУАЛЬНО або ГРУПОВО.

Тисячі задоволених відвідувачів оповідають про догідний спосіб, яким
COSMOS TRAVEL BUREAU, Inc. в Ню Йорку,
влаштував їхню подорож до всіх країн східньої Европи й Азії.
Ми допомагаємо в одержанні візи і подорожних формальностей.
За інформаціями на одержання візи і резервацій, прошу писати або телефонувати:
COSMOS TRAVEL BUREAU, Inc.
45 West 45th Street
NEW YORK 36, N. Y.
Phone: Circle 5-7711
COSMOS займається подорожами від 1898 р.

Платне оголошення. Виїзд на власний риск подорожного

● „Революціон", півофіційний орган Фіделя Кастра, комунофільського диктатора Куби, запевняє, що нарід в Арґентині зовсім не був захоплений приїздом през. Айзенгавера. Часопис Фіделя Кастра вибрав собі на доказ такого твердження опінію арґентинського соціяліста Альфреда Палячіоса, який стилем комуністичних пропаґаторів характеризував Айзенгавера, як „представника північно - американських плютократів, що їх інтереси є суперечні свободі світу та добробутові людства".

● Об'єднані Нації випустять 7 квітня ц. р. окрему поштову марку, присвячену „Рокові втікача". 70 вільних країн погодились зробити те саме у себе. Проти „Року втікача", як узагалі проти втікачів, що хочуть вирватись на свободу, є тільки комуністичні країни.

ДО ВИНАЙМУ КІМНАТИ

Модерний
5-кімн. АПАРТАМЕНТ
на East Side
близько сабвею. Парове огрівання, гаряча вода.
101 East 2nd Street
Manhattan, N. Y.
OR 4-5913

BUSINESS OPPORTUNITY

<— ПОТРІБНО —>
ОСОБИ, НА КЕРІВНИКА ВІДДІЛУ
для висилки пакунків до краю,
який мав би досвід в такому бизнесі і знає російську мову.
Зацікавлені особи, що живуть в Ню Йорку, Филаделфії, Балтиморі, Дітройті, Мілвокі, Лос Анджелесі.
Прошу писати на адресу:
VLADAS BARCIAUSKAS
76-08 88th Avenue — Woodhaven 21, N. Y.

Властивий лік, з сумлінних рук, по найдешевшій ціні Вам тут та Вашим рідним в Краю та Польщі.
Замовляйте листовно, телефонічно, чи особисто в
УКРАЇНСЬКІЙ АПТЕЦІ
ZALEWSKI PHARMACY
Власник: Юр. НАГІРНИЙ
125 MARKET STREET — PASSAIC, N. J.
Tel.: GRegory 3-3727
ДОСТАВА ҐАРАНТОВАНА ● МИТО ОПЛАЧЕНЕ
Поінформуйтесь скрізь, але замовте, де заощадите.
Всі інформації безкоштовно.

ЗБІЛЬШЕНІ ДИВІДЕНДИ!

$3\frac{3}{4}\%$ річно
кредитоване, або платне 2 рази в рік.

Починаючи 1-го січня 1960 р.

- Ощадності забезпечені до $ 10,000.
- Гроші, одержані до 15-го БЕРЕЗНЯ 1960 р., будуть процентувати нові дивіденди від 1-го БЕРЕЗНЯ.
- Радо приймаємо нові конта, від $ 1.00 вгору.

IRVING SAVINGS and LOAN ASSOCIATION
126 MARKET ST. (бл. MAIN) PATERSON, N. J.
Відкрито ЩОДЕННО — від 9-ої рано до 3-ої по полудні
Також у П'ЯТНИЦІ — від 6-ої до 8-ої вечора
ДЛЯ ВАШОЇ ВИГОДИ:
ОЩАДНОСТЕВІ КОНТА — РІЗДВЯНІ ОЩАДНОСТІ — ВАКАЦІЙНІ — ГІПОТЕЧНІ ПОЗИЧКИ — ПОЗИЧКИ НА ПОЛІПШЕННЯ ДОМУ — ПОДОРОЖНІ ЧЕКИ — ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ — ПРИЙМАННЯ РАХУНКІВ ЗА ГАЗ, ЕЛЕКТРИКУ І ТЕЛЕФОН — ВОГНЕТРИВАЛІ СКРИНЬКИ

Обдаруйте своїх Рідних ДАРУНКОМ — на ВЕЛИКДЕНЬ!
ВИСИЛКА ПАЧОК до всіх країн Европи й других.

GENERAL PARCEL & TRAVEL CO., Inc.
(Licensed by the U.S.S.R.)
ВИСИЛКА ПАЧОК до всіх країн Европи й других
Користуйтесь услугами ВІДПОВІДАЛЬНОЇ, ВВІЧЛИВОЇ І СКОРОЇ ФІРМИ
135 West 14th St. — NEW YORK 11, N. Y. — CHelsea 3-2583
141 Second Ave. — NEW YORK CITY — P. Ганкевич — Tel.: GR 5-7430
Відкрито: ЩОДЕННО — від 9:00 до 6:00 веч.; в НЕДІЛІ — від 9:00 до 4:00.
НАШІ ВІДДІЛИ:

39 Raymond Plaza W. NEWARK, N. J. Tel.: MArket 2-2877 В. Сушків	132 Franklin Ave. HARTFORD, Conn. Tel.: CHapel 6-4724 Я. Тростянецький	332 Fillmore Ave. BUFFALO 6, N. Y. Tel.: MOhawk 2674 П. Останчук	2134 W. Chicago Ave. CHICAGO 22, Ill. Tel.: DIckens 2-8232 В. Процик
900 Literary Rd. CLEVELAND 13, O. Tel.: TOwer 1-1461 Д. М. Гіряк	11339 Jos. Campau DETROIT 12, Mich. Tel.: TOwnsend 9-3980 Б. Ухач	632 W. Girard Ave. PHILADELPHIA 23, Pa. Tel.: WAlnut 5-8878 Т. Гриців	359 West Broadway S. BOSTON 27, Mass. Tel.: ANdrew 8-5040

Наша велика фірма користується довір'ям тисячів задоволених клієнтів, ґарантує на 100% доставу кожної посилки.
Кожну посилку висилається на протязі 48 годин і приходить на місце призначення через 6-7 тижнів (летунською поштою через 7-12 днів).
В крамницях вибір першоклясних товарів, — по дуже низьких цінах.
Жадайте нашого безплатного каталогу з точним перечисленням нових ставок мита і обслуги.

Пішліть ПАЧКИ-ДАРУНКИ Рідним і Друзям на ВЕЛИКДЕНЬ!
Найбільш відповідальна фірма висилки пачок до всіх країн Европи і др.
PACKAGE EXPRESS & TRAVEL AGENCY, Inc.
(LICENSED by U.S.S.R.)
BROOKLYN, 1530 Bedford Ave. (cor. Lincoln Place) Tel.: IN 7-6465 — IN 7-7272
NEWARK, N. J. — 312-14 Market St., Newark, N. J. — Tel.: MI 2-2452 — MI 2-1681
Відкрито в НЕДІЛІ — від 9-4 по пол.
Посилати можна ТІЛЬКИ НОВІ РЕЧІ (матеріяли, одіж, харчові продукти, ліки, машини до шиття, акордеони і т. п.). Достава пачок ґарантована, підпис відборця. Всі видатки і мито оплачується у бюрах фірми. Кожна посилка ЗАБЕЗПЕЧЕНА. Для вигоди клієнтів при бюрах нашої фірми є великий і різнородний вибір товарів найліпшої якости, по умірковаких цінах.
Відкрито:
ЩОДЕННО — від 9 до 6 веч.; СУБОТИ І НЕДІЛІ — від 9 до 4 по пол.
НАШІ ВІДДІЛИ:

78 — 2nd Avenue NEW YORK 3, N. Y. ORegon 4-1540	11601 Jos. Campau Ave. DETROIT 12, Mich. TOwnsend 8-0298	832 N. 7th Street PHILADELPHIA 23, Pa. WAlnut 3-1747
651 Albany Avenue HARTFORD, Conn. CHapel 7-5164	107 S. Vermont Street LOS ANGELES, Calif. DUnkirk 5-6550	1241 N. Ashland Avenue CHICAGO 22, Ill. HUmboldt 6-2818
1900 Fleet Street, cor. S. Wolfe St. BALTIMORE 31, Md. DIckens 2-4240		397 A. West Broadway S. BOSTON 27, Mass. ANdrew 8-2718

НАВІТЬ НАЙБІЛЬШЕ ХВОРІ НЕ ПОВИННІ ТРАТИТИ НАДІЇ
Моя ціль помагати хворим відзискати здоров'я природною методою.

Дорогий Пане Докторе Міллер!

Ще й цією дорогою хочу Вам зложити мою найщирішу подяку за Вашу старанну працю і поміч.

Як я вже Вам представляла, хворіла я довший час, будучи ще в Німеччині, а опісля й тут, на цій вільній землі, однак не могла найти помочі.

На підставі рекомендацій одних знайомих, я рішилася, щоб оминути операції (каміння жовчеве), на останній свій крок ратунку, а саме звернутися таки до Вас та шукати у Вас помочі. І мої сподівання мене не завели. Ваші природні методи та научні вказівки і поради, яких я докладно придержувалася, привернули мені здоров'я та охоту до життя. Правда, це забрало часу і коштів (доїздила з Филаделфії до Нюарку від початку липня до кінця грудня), але здоров'я, яким тішуся тепер варте тих коштів і трудів й за це хай Бог береже Вас в довгім здоров'ю.

Ваша вдячна пацієнтка
Katherine MUELLER
Philadelphia, Pa.
Philadelphia, Jan. 17, 1960.

Шановний Пане Д-ре Міллер!

Словами тяжко висказати мою вдячність за поміч Вашу для мене. Природня метода Ваша привернула мені здоров'я і силу. Як Вам вже відомо терпіла я десять місяців внаслідок болючої інфекції. Всі пробували мені помогти, але даремно. По 6 тижнях точного лікування почуваю себе здоровшою й сильнішою, як перед тим. Крім цього, я хворіла на цукрицю і цю страшну хворобу я, завдяки Вашій опіці і вказівкам Вашим, поборола і за це Вам також складаю якнайщирішу подяку. Бажала б, щоб й інші хворі довідалися про цей мій лист і могли скористати з Вашої цінної методи.

Wilma Gyza — New York 28, N. Y.

Шановний Пане Д-ре Міллер!

Почуваюся до милого обов'язку зложити Вам якнайщирішу подяку за вилікування мене з дуже тяжких недомагань. Від часу мого прибуття до Америки, то є від вересня 1949 р. хворіла я на дивний і постійний біль голови й тому не могла я ані працювати, ані виконувати якслід домашнє зайняття. 4 повні роки шукала я помочі, однак не знайшла, бо мене ліковано на „зміну жіночого життя", а д-р Міллер, ствердивши у мене три ушкодження в хребті і недомагання шлунка, взяв мене під свою опіку, і своєю методою привернув мені здоров'я. Тепер я вповні здорова, і раджу хворим удаватися про пораду до д-ра Міллера. Погоджуюся подати цей мій лист до публічного відома.

Otylia Turzanska — Williamsport, Pa.

Дорогий Д-ре Міллер:

На поручення Катерини й Емілії Ґіллер з Розендале, Н. Й., які з великим одушевленням розказували мені про поміч, яку вони одержали від Вас, рішилася я звернутись також до Вас про поміч. З вдячности за чудесне, що так скажу, принесення мені помочі Вашою методою, уважаю за свій обов'язок засвідчити цим листом, що Ви робите велике діло для тих осіб, яких терпіння, як у мене видавалося безнадійними. Бракує мені слів, висказати ці муки і терпіння, що я їх часто переходила, не маючи змоги виконувати жадної домашньої праці, а часто була й прикована цілими днями до ліжка. Тому Дорогий Д-ре Міллер, можете цей мій лист, якщо хочете, проголосити у пресі. Я в щоденних моїх молитвах прошу Всевишнього, щоб благодарив Вас довгим життям, щоб Ви могли помагати і багатьом іншим, так, як Ви мені помогли. Для мене і моєї родини було це, прямо, чудом.

Коли прийдете до бюра Д-ра Міллера, попросіть Його, щоб Вам показав мої листи, в яких я описувала йому мої недомагання.

Дуже радо потверджу ці факти телефонічно, або листовно.

Mrs. E. Mazerolas
Kingston, N. Y.

Otto Rothschild

Walter Rothschild

Дорогий Д-ре Міллер:

Бажаю, разом із моїм братом, висказати Вам вдячність за велику поміч для нас.

Я звертався до багатьох, однак без будь-яких вислідів, та почав вже втрачати надію в можливість поправи мого стану здоров'я.

За порадою мого брата, я піддався Вашій опіці і в короткому часі уступили мої завороти голови й високе тиснення крови.

Це сталося завдяки Вашим вказівкам, яких я точно придержувався. Бажаю переконати всіх, без огляду на їхнє недомагання, щоб не гаяли часу, але удалися до Д-ра Міллера, а він напевно поможе.

Ціллю знову мого листа, не лише висказати Вам, Д-ре Міллер, мою подяку за поміч, але й звернути увагу терплячим, щоб й вони відзискали здоров'я природним способом, без ліків і операцій.

Чотири роки терпів я страшні болі в крижах, які спричиняли цілковиту безсонність. Я втратив був терпеливість і надію на краще. Кожний, до кого я звернувся з моїми болями, радив мені ОПЕРАЦІЮ хребетного стовпа і вставлення там срібної плитки. Боявся я цього кроку, тим більше, що це грозило мені втратою праці на один довгий рік.

Удався я до Д-ра Міллера, який по докладному провіренні мого стану, взяв мене під свою опіку. По короткому часі почув я різницю у моєму стані здоров'я, а по кількох тижнях Д-р Міллер своєю методою лічення привернув мені охоту до життя. Почуваю себе, як новонароджена людина, добре сплю та працюю, не відчуваючи найменшого болю.

З огляду на корисний спосіб лікування, я поручив Д-ра Міллера своїм знайомим і рідні, які осягнули також поправу здоров'я.

Walter & Otto Rothshild — Glen Rock, N. J.

Шановний Д-ре Міллер!

Ціль мого листа-подяки є не лише висказати Вам мою вдячність, але щоб хворим терплячим привернути надію на відзискання здоров'я Вашою природньою методою та Вашою подивугідною технікою, вказівками й порадами.

Сильні болі крижей, страшні болі голови та нервів викликали у мене цілковиту безсонність, а вслід за тим, відібрали мені охоту жити.

Втративши надію, я рішив ще звернутися до Вас. Після двох тижнів Вашої опіки надмною, стан мій значно поправився, так що я міг вже спати, а кілька тижнів пізніше, я став знову людиною нормальною і здоровою.

За це вдячність моя буде для Вас по всі часи.

Johann Armer
New Brunswick, N. J.
12-го січня 1960

Високоповажаний Пане Д-ре Міллер!

Від довшого часу терпіла я на страшні ревматичні болі, які з кожним днем побільшувалися, так що не могла навіть й своєї домашньої роботи виконувати. Ноги прямо відмовляли мені послуху. У своїй безнадійності довідалася я про Вас і рішила ще у Вас шукати помочі.

Ці мої, добровільно зі щирого серця, написані рядки хай будуть для Вас великою моєю подякою за цю неоціненну працю і поміч для мене.

З великою вдячністю

Mrs. M. Zaykowska
Irvington, N. J.
12-го січня 1960.

Шановний Д-ре Міллер!

Цією дорогою хочу подякувати Вам за чародійне прямо лікування, завдяки якому я повернув до здоров'я. Довгі роки я шукав всюди помочі, але без успіху. Щоб усунути болі голови і випадків втрати притомности, я піддався операції, яка малощо не покінчилася смертю. Зворотною точкою у моєму положенні був Ваш клич: „Хворі, не тратьте надії" І вже по короткому часі Вашої опіки, я відчув велику полегшу у стані мого здоров'я.

За цю Вашу працю і поміч для мене, буду Вам вдячний ціле життя і кожному хворому буду Вас поручати.

Isidor Cantor
Bronx 57, N. Y.
10-го січня 1960

Неможливо проголосити всі листи моїх пацієнтів, які складають подяку за опіку і добрі вислідя в їх недомаганнях. Подяки ці від мужчин і жінок, що терпіли на різні недомагання.
ЛИСТИ ЦІ ПОКАЖЕТЬСЯ ВСІМ ЗАІНТЕРЕСОВАНИМ НА ЇХ БАЖАННЯ В МОЙОМУ ОФІСІ.

Dr. Joseph MILLER, D.C., Ph.C.
790 BROAD STREET, NEWARK, N. J.
Tel.: Mitchell 2-0773
Години прийнять: ЩОДЕННО — від год. 9:00 рано до год. 7:00 вечора
в НЕДІЛІ і СВЯТА — by Appointment ONLY

ФІЛІПС
48 E. 7th St.
New York City
Tel.: GR 3-3550
Апаратом "ФІЛІПС" ґарантуємо відбір всіх европейських радіопередач.

ПОЩО ТРАТИТИ ЧАС НА ПИСАННЯ АДРЕС?
ПЕЧАТКИ

● різного роду ● в різних мовах ● з емблемами ● для організацій, установ, підприємств та приватного вжитку.
— ВИРОБЛЯЄ —
Roman IWANYCKYJ
2905 Wilkenson Ave.
Bronx 61, N. Y., USA
Печатка 3 лінії на 2 інчі $1.60
ВИСИЛАЄМО ПОШТОЮ!

Купуйте в підприємствах що оголошуються в „Свободі"

SHARE IN AMERICA
BUY U.S. SAVINGS BONDS

MISCELLANEOUS

ГРОШІ
Це чудовий дарунок, так кажуть тисячі людей в краю, що одержали в дарунку гроші. Гроші є так легко вислати — все, що потрібно зробити — це дати нам точно ім'я й адресу відборця в краю, своє ім'я й адресу та вислати чек або „моні ордер". За два тижні, наш банк в краю виплатить гроші відборцеві, по спеціяльній ставці 10 рублів за кожний долляр. Відборець одержує повну суму без жадних відтягнень. Немає жадного мита, ані податку на гроші, без огляду на яку суму. Ви можете слати кожну суму, навіть до одної особи. За 2 тижні гроші будуть виплачені і Ви дістанете від нас офіційну посвідку з підписом відборця. Ціла пересилка повністю ґарантована і забезпечена. Оплата за обслугу: за кожну суму
до $ 50.00 — $ 5.00
до $100.00 — $10.00
до $150.00 — $15.00
до $200.00 — $20.00
Більші суми — 10%
Прошу звернути увагу, що наша фірма бондована і має дозвіл департаментів Банків і Забезпечення і тільки ми даємо Вам повну ґарантію.
Шліть гроші своїм Кревним і Приятелям в краю та зробіть їх тим щасливими.
Gramercy Dept. S
744 Broad Street
NEWARK, N. J.
Бюро в Ню Йорку:
118 East 28th Street, 9th floor
NEW YORK 16, New York
New York Tel.: MU 9-0598
Урядові години: Понеділок до п'ятниці 9-5:30; Суботи 10-1; Неділі — закрито.

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
801 SPRINGFIELD, N. J.
IRVINGTON, N. J.
NEWARK, N. J.
ESsex 5-5555

ІВАН КОВАЛЬЧИК
FUNERAL HOME
COMPLETELY AIR CONDITIONED
ЗАНИМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ В СТЕЙТІ
NEW JERSEY
Ціни приступні для всіх. Обслуга чесна і найкраща. У випадку смутку в родині і в ночі:
JOHN KOWALCHYK
129 GRAND STREET,
cor. Warren Street,
JERSEY CITY 2, N. J.
Tel. HEnderson 4-5131

Петро ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і околицях
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку даром.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568